

בעניין:

1. **אבו טאהא, ת"ז**
אזרחית ישראל
2. **אבו טאהא, ת"ז**
קטינה, באמצעות אמה, העותרת 1
3. **אבו טאהא, ת"ז**
קטין, באמצעות אמו, העותרת 1
4. **אבו טאהא, ת"ז**
קטין, באמצעות אמו, העותרת 1
5. **המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר**
– ע"ר 580163517

ע"י ב"כ עוה"ד אלירן בללי (מ"ר 73940) ו/או נאסר עודה (מ"ר 68398) ו/או חוה מטרס-עירון (מ"ר 35174) ו/או סיגי בן-ארי (מ"ר 37566) ו/או ענת גונן (מ"ר 28359) ו/או דניאל שנהר (מ"ר 41065) ו/או בנימין אחסתרובה (מ"ר 58088) ו/או עביר גיבראן-דכוור (מ"ר 44346) ו/או נדיה דקה (מ"ר 66713)

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

אלוף פיקוד הדרום

ע"י פרקליטות המדינה, משרד המשפטים
רח' צלאח אל-דין 29, ירושלים
טל: 02-6466590; פקס: 02-6467011

המשיב

עתירה למתן צו על תנאי

מוגשת בזאת עתירה למתן צו על תנאי, המופנה אל המשיב והמורה לו לבוא וליתן טעם מדוע לא ישיב לפונים אליו במהירות הראויה המתחייבת ממהותן של הפניות המוגשות לו; ומדוע לא יתיר לאלתר את יציאתם של העותרים 1-4 אל רצועת עזה על מנת להגיע לחתונת אחיה של העותרת 1.

בקשה לקיום דיון דחוף

אחיה של העותרת 1 עומד להינשא, בשעה טובה, לבחירת ליבו. **טקס החתונה קבוע ליום 28.4.2017**, טקס החינה של הכלה יערך ביום 27.4.2017 ומסיבת הגברים תערך בימים 26.4.2017-25.4.2017. העותרת 1 חפצה לעמוד עם ילדיה לצד אחיה ביום חגו ולקחת חלק בשמחה המשפחתית. העותרים פנו אל המשיבים מבעוד מועד, כבר ביום 30.3.2017, אולם, חרף הדחיפות, טרם ענו המשיבים לפניות העותרים אליהם.

לאור האמור, ועל מנת שהעותרת 1 תוכל להשתתף בחתונת אחיה, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע מועד לדיון דחוף בעתירה, **בטרם מועד טקס החתונה, החינה ומסיבת הגברים, ועד ליום 25.4.2017**, ולמצער, להורות למשיב להגיש את תגובתו המקדמית לעתירה בהקדם, שכן ייתכן שזו תייתר את הדיון בעתירה.

התשתית העובדתית

הצדדים

1. העותרת 1 (להלן: **העותרת**) היא אזרחית ישראל, תושבת תל שבע, ילידת שנת 1970. לעותרת יש אח, מר אבו טאהא, ת"ז (להלן: **האח**), המתגורר ברצועת עזה. העותרים 2-4 הם ילדיה הקטינים של העותרת 1, בני 17, 15 ו-9.5. העותרת לא פגשה באחיה או במי מבני משפחתה המתגוררים ברצועת עזה מאז ביקורה האחרון ברצועה, בחודש מרץ 2015, עת הוסרה נסיעתה לחתונת אח נוסף.
2. העותרת 5, המוקד להגנת הפרט (להלן: **המוקד**), היא עמותה לזכויות אדם המטפלת, בין השאר, בעניינם של ישראלים המבקשים לבקר את בני משפחותיהם ברצועת עזה.
3. המשיב, אלוף פיקוד הדרום, הוא המוסמך לאשר כניסת ישראלים לשטחי רצועת עזה מטעם מדינת ישראל, השולטת זה למעלה מארבעים ותשע שנים בגבולותיה של רצועת עזה ובמעברים אליה.
- בעבר החזיק בסמכות זו בהיותו הגורם הצבאי שפיקד מטעם ישראל על כוחות הצבא ברצועת עזה ובהתאם לצו צבאי, שקבע כי שטחי הרש"פ ברצועת עזה הם שטח צבאי סגור. כיום הוא מפעיל את אותה סמכות בהתאם לפרשנותו לסעיף 24 לחוק ליישום תוכנית ההתנתקות, התשס"ה-2005.

תמצית העובדות ומיצוי הליכים

4. ביום 12.3.2017 נחתם חוזה נישואין בין אחיה של העותרת לבחירת ליבו (תושבת רצועת עזה גם היא), גב' אבו טאהא, ת"ז, וחתונתם נקבעה ליום 28.4.2017, ברצועת עזה. העתק מחוזה הנישואין בין האח וארוסתו מיום 12.3.2017 מצורף ומסומן ע/1; העתק מההזמנה לחתונת בני הזוג, שתערך ביום 28.4.2017, מצורף ומסומן ע/2.
5. ביום 30.3.2017 פנה המוקד למשרד ישראלים במת"ק עזה, וביקש כי תותר יציאתם של העותרת וילדיה (העותרים 2-4), לרצועת עזה, על מנת שיוכלו לעמוד לצד אחיה ביום חגו, וליטול חלק בשמחה המשפחתית. לפנייה צורפו חוזה הנישואין וההזמנה לחתונה. העתק מפניית המוקד מיום 30.3.2017 מצורף ומסומן ע/3.
6. ביום 12.4.2017 שב ופנה המוקד למשרד ישראלים וביקש להנפיק לעותרת וילדיה היתרי כניסה לרצועת עזה, זאת עד ליום 18.4.2017, שכן אחרת יאלץ לשקול פנייה לערכאות. העתק מפניית המוקד מיום 12.4.2017 מצורף ומסומן ע/4.
7. עד היום, בחלוף שלושה שבועות למן בקשת העותרת הראשונה בעניין אל נציגי המשיב, ולמרות דחיפותה הרבה של הפנייה, טרם התקבל מענה כלשהו מטעמו. בנסיבות אלה, לא נותר לעותרים אלא לפנות לבית המשפט הנכבד.

הטיעון המשפטי

חובת המשיב להשיב במהירות

8. המשיב מחויב להשיב לפנייה במהירות מכוח הדין. כלל ידוע הוא כי "החובה לפעול במהירות הראויה היא מן המושכלות הראשוניים של מינהל תקין" (י' זמיר, **הסמכות המינהלית** (כרך ב, נבו, תשנ"ו), 717).

וראו בעניין זה:

בג"ץ 6300/93 **המכון להכשרת טוענות נ' השר לענייני דתות**, פ"ד מח(4) 441, 451 (1994);
בג"ץ 7198/93 **מיטראל בע"מ נ' שר התעשייה והמסחר**, פ"ד מח(2) 844, 853 (1994);
בג"ץ 5931/04 **מזורסקי נ' מדינת ישראל – משרד החינוך**, פ"ד נט(3) 769, 782 (2004);
בג"ץ Avocats Sans Frontieres **נ' אלוף פיקוד הדרום**, תק-על 2006(2) 4751 (2006).

9. וכבר נפסק כי כאשר מדובר בזכויות אדם מקבל מושג "הזמן הסביר" משמעות מיוחדת (בג"ץ 1999/07 **גלאון נ' ועדת הבדיקה הממשלתית לבדיקת אירועי המערכה בלבנון 2006**, תק-על 2007(2) 551, 569 (2007)); וכי בעניינים הנוגעים לזכויות אדם:

יש מקום לצפות להסדרה מהירה יותר של העניין [...] התמשכות פגיעה בזכויות אדם מחמירה לא פעם את היקף הפגיעה ותוצאתה עלולה להיות שחיקה של הזכות כמו גם פגיעה קשה ומתמשכת בפרט.

(בג"ץ 8060/03 **קעדאן נ' מינהל מקרקעי ישראל**, תק-על 2006(2) 775, 780 (2006)).

וראו גם: בג"ץ 10428/05 **עליוה נ' מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית**, תק-על 2006(3) 1743, 1744 (2006); בג"ץ 4634/04 **רופאים לזכויות אדם נ' השר לביטחון פנים**, תק-על 2007(1) 1999, 2009 (2007).

10. והנה, העותרת ממתניה כבר שלושה שבועות על מנת שתותר יציאתם שלה ושל ילדיה לעזה. אך על אף דחיפות העניין. ודוק: אין מדובר בסתם תשובה לשאלת חולין, שכן תשובת המשיב היא-היא המפתח למימוש זכויותיה של העותרת לחופש תנועה ולשימור המרקם המשפחתי.

הפגיעה בזכות העותרת לחופש התנועה

11. הזכות לחופש התנועה היא הכוח שמניע את מארג זכויותיו של האדם, הכוח שמאפשר לאדם לממש את האוטונומיה שלו, את בחירותיו. כאשר מגבילים את חופש התנועה נפגע אותו "מנוע" וכתוצאה מכך חלק מהאפשרויות והזכויות של האדם נפגעות ואף חדלות מלהתקיים. מכאן החשיבות הרבה המיוחדת לזכות לחופש התנועה.

12. הזכות לחופש תנועה נמנית עם הנורמות של המשפט הבינלאומי המינהגי ומעוגנת היטב במשפט הישראלי.

ראו בעניין זה:

סעיף 12 לאמנה הבינלאומית בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות 1966;

סעיף 2 לפרוטוקול 4 לאמנה האירופית לזכויות האדם 1950 ;
סעיף 13 להכרזה לכל באי עולם בדבר זכויות האדם 1948 ;
בג"ץ 6358/05 ואנונו נ' אלוף פיקוד העורף, תק-על 2006(1) 320, פסקה 10 (2006);
בג"ץ 1890/03 עיריית בית לחם נ' מדינת ישראל, תק-על 2005(1) 1114, פסקה 15 (2005);
בג"ץ 5016/96 חורב נ' שר התחבורה, פ"ד נא(4) 1 (1997).

13. הזכות לחופש תנועה כוללת גם את זכותו של אדם לצאת מארצו ולחזור אליה, והיא הוכרה בהכרזה לכל באי עולם בדבר זכויות אדם 1948 (סעיף 13(2)):

Everyone has the right to leave any country, including his own, and to return to his country.

14. המשיב פוגע פגיעה קשה בחופש התנועה של העותרת, בכך שאינו מתיר את יציאתה לרצועת עזה, וכך למעשה הוא מונע ממנה להשתתף בחתונת אחיה. הפגיעה בחופש התנועה משמעה בענייננו פגיעה קשה ביותר במרקם חיי המשפחה של העותרת.

הפגיעה בזכות העותרת לשימור המרקם המשפחתי

15. בהחלטתו להמנע מלהשיב על הבקשה להתרת כניסתם של העותרת וילדיה לרצועת עזה, גוזר המשיב כלייה על המארג המשפחתי המיידני שלה. ניתוקה של העותרת מאחיה, ביום חתונתו, וניתוקם של האחיינים ממשפחת אמם, מהווה פגיעה בלב לבו של המארג המשפחתי, החוסה תחת הזכות לחיי משפחה.

16. הזכות לחיי משפחה היא זכות מוכרת במשפט הישראלי. זכות זו מטילה על המשיב חובה מוחלטת וברורה לכבד ולשמר את המרקם המשפחתי של העותרת וילדיה.

17. בית המשפט העליון חזר והדגיש את חשיבותה הרבה של הזכות לחיי משפחה בפסקי דין רבים, ובמיוחד בפסק הדין אשר ניתן בעניין **עדאלה** (בג"ץ 7052/03 **עדאלה נ' שר הפנים**, תק-על 2006(2) 1754).

כך, למשל, כותב הנשיא (בדימוס) ברק, בסעיף 25 לפסק דינו בעדאלה:

חובתנו הראשונית והבסיסית לקיים, לטפח ולשמור על התא החברתי היסודי והקדום ביותר בתולדות האדם, שהיה, הווה ויהיה היסוד המשמר ומבטיח את קיומה של החברה האנושית -- הלוא היא המשפחה הטבעית... הקשר המשפחתי... מונח ביסוד המשפט הישראלי. למשפחה תפקיד חיוני ומרכזי בחייו של היחיד ובחיייה של החברה. הקשרים המשפחתיים, עליהם מגן המשפט ואותם הוא מבקש לפתח, הם מהחזקים ומהמשמעותיים ביותר בחייו של אדם.

18. הפגיעה בזכות העותרת לחיי משפחה קשה במיוחד שעה שאחיה צפוי להתחתן.

הציפייה של כל אדם לקחת חלק באירועים בעלי משמעות מיוחדת בחייהם ובמותם של קרובי משפחתו היא טבעית, ומובנת מאליה. ההשתתפות באירועי שמחה כבאירועי אבל של בני משפחה קרובים היא חלק ממימוש הציפייה של האדם לחיי משפחה, בין בהיקפה הגרעיני, ובין בהיקפה הרחב. ציפייה זו נקשרת גם לאמונה ולמנהגי הדת.

(רע"ב 844/07 - **בנימין רביזדה נ' שירות בתי הסוהר ואח'**, תק-על 2007(1) 1161, (2007)).

סיכום

19. העותרת מבקש לממש זכות בסיסית וקיומית מאין כמוה: להיכנס לרצועת עזה על מנת להשתתף בחתונת אחיה, לעמוד לצידו ביום חגו וליטול חלק בשמחה המשפחתית. העותרת ביקרה ברצועת עזה בפעם האחרונה בחודש מרץ 2015, לרגל חתונת אח נוסף. מאז לא פגשה את בני משפחתה המתגוררים שם.

20. בהתמהמהותו להתיר את כניסתה של העותרת לרצועת עזה, פוגע המשיב קשות במארג המשפחתי הקרוב של העותרת, תוך פגיעה קשה בזכויותיה לחופש התנועה, לשימור המרקם המשפחתי, ובכל הזכויות הנגזרות הן.

מכל הטעמים האלו, מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא צו על תנאי כמבוקש בראש העתירה, ולאחר קבלת תשובת המשיב להופכו למוחלט. כמו כן מתבקש בית המשפט להטיל על המשיב את הוצאות העותרים ושכ"ט עו"ד.

19 באפריל, 2017

אלירן בללי, עו"ד
ב"כ העותרים

[ת.ש. 78279]